

RUCSAC PENTRU UREMURI DE CRIZĂ

Castelul celor patru prințese Poveste terapeutică

**Prof. Melania Vasile
Consilier școlar CJRAE Prahova**

În împărăția Regelui Alb locuiau patru prințese neobișnuite. Ele au fost aduse în împărăție de Regele Alb de-a lungul vieții sale.

Prima prințesă care a poposit pe aceste locuri a fost Prințesa Fericirii. Ea a fost alături de rege încă din copilărie. L-a însoțit pretutindeni, i-a fost tovarăș de joacă, prieten de nădejde. S-a jucat cu regele prin întinsele câmpii, au vizitat pădurile, i-a umplut copilăria de veselie, soare și culoare.

A doua prințesă care a venit în ținut a fost Prințesa Supărare. Ea și-a făcut loc la palat atunci când regele, copil fiind, nu prea își asculta părinții, când nu i se puteau îndeplini dorințele, când se mai certa cu surorile lui pe jucării. Prințesa Supărare îi dădea bătăi de cap micuțului rege când a început școala. El se supăra când nu înțelegea ceva, când trebuia să respecte programul, să își facă lecțiile, pentru că nu prea mai avea timp de joacă. Dar totdeauna stătea lângă rege Prințesa Fericirii, care avea grijă să înlăture supărările, să îl bucure și să îl ferească pe rege.

Și așa trecând anii Regele Alb se văzu ditamai feciorul pregătit de oaste, el fiind cel ce se va urca pe tronul regatului când tatăl său nu o să mai fie. A trăit zile frumoase și liniștite cu bună pace până când în regatul de la miazănoapte a început războiul.

Tatăl său, aliat al celuilalt rege, a purces cu oștirea sa în ajutorul acestuia.

Regele Alb care deprinsese meșteșugul și mânuirea armelor și-a însoțit tatăl la război. Acolo, tânăr fiind, a cunoscut-o pe Prințesa Frică în diverse momente. Cel mai tare îi era frică pentru viața tatălui său care era un rege viteaz, neînfricat, ce se arunca în bătălie cu dârzenie.

Bătăliile au fost crunte, dar până la urmă ei s-au întors în regat victorioși, dușmanii fiind alungați din ținutul de la miazănoapte al regelui vecin și prieten cu tatăl său.

Regele Alb i-a spus tatălui său de Prințesa Frică pe care o cunoscuse pe câmpurile de luptă. Acesta i-a explicat că viața are tot felul de clipe și momente și că ar trebui să fie invitată și ea în ținutul său.

Și așa ajunse în împărăție și Prințesa Frică. E adevărat stătea în umbra Prințesei Fericire.

Au trăit împreună la palatul tatălui său ani buni până când tatăl său se îmbolnăvi grav și căzu la pat.

Atunci Regele Alb o cunoscă pe Prințesa Tristețe, întregul Palat de altfel, curtenii erau triști, împărăteasa nu mai părăsea camera Regelui, prin sălile palatului nu mai răsuna cântece, oamenii de rând erau foarte triști și mâhniți.

Bătrânul rege își chemă fiul la căpătâi și, văzându-l atât de trist, îi spuse că viața este plină de fericire, dragoste, supărare, frică, tristețe. Aceste trăiri sunt întruchipate în prințese ce trebuie să trăiască pe lângă casa omului în bună înțelegere și armonie.

După ce tatăl său se prăpădi și Regele Alb veni la tron le chemă la el pe cele patru prințese, le dăruie câte un mic palat și le rugă să rămână în continuare în acel regat, unde au trăit în bună înțelegere și pace.

Cel mai frumos palat era cel al Prințesei Fericire, plin de culori, de soare și flori nemaivăzute.

Palatul Prințesei Supărare era de culoarea cerului cu nori, florile erau mici și cenușii.

Palatul Prințesei Frica era alb ca de gheață, acolo nu trăia decât o floare de gheață.

Palatul Prințesei Tristețe era mohorât, întunecos, fără lumină și nu avea nici măcar o floare.